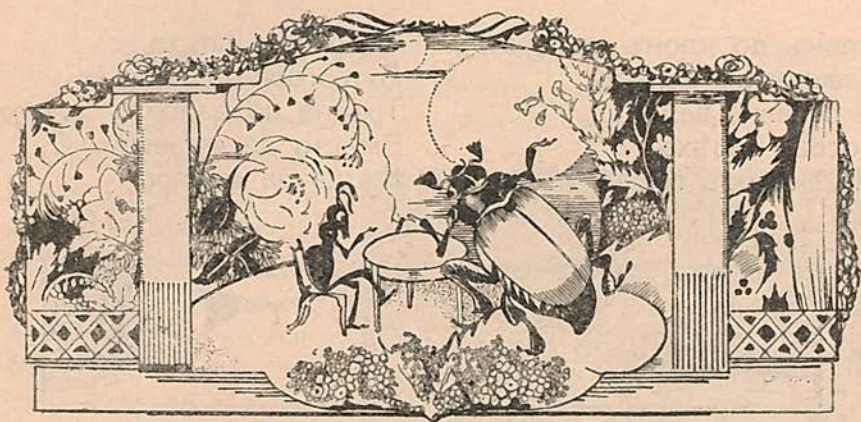

Бръмбаръ и Мравка.

— Бръмбарчо, вуйчо ле, —
Мравката продума,
— Кòсътъ щомъ запѣе
Въ буковата шума,
Низъ село ще тръгна
Съ новата премѣна,
Момче да намѣря
Да се поожения.
Вече три товара
Даръ съмъ изтъкала
И въ котли ковани
Вино съмъ налѣла.
А за тебе, вуйчо,
Ризи съмъ ушила,
Везани съ злато,
Съ сребро и свила.
— Мравчице, сестрице,
Щомъ е тъй, тогава
Азъ ще ти помогна,
Дума да не става.
Момче ще намѣримъ
Умно и красиво,
Да разбира всичко,
Да е пестеливо.
Нека е честито, —

Бръмбарътъ продума:
— Сватба ще направимъ
Подъ зелена шума.
Дай сега да хапна
Житце или слама.
Като тебе, Мравке,
Вѣрвай, нийде нѣма.
Като се разшета
Мравката работна
Нали всичко има
Нали е имотна:
Нареди и сложи
Дългитѣ трапези,
И тогазъ покани,
Бръмбара да влѣзе.
Викнаха и гости:
Търтея, комара,
Даже сиромаша,
Щурчо цигуларя.
Ядоха и пиха
И хоро играха,
Чакъ додето, морни,
Весели, заспаха...
Зимата премина
Пролѣтъта настѣпи,